

Det videre forløb omkring Lynæs Fort beror på en nærmere kortlægning af juridiske forhold, som pågår mellem Kammeradvokaten, Udlændingestyrelsen og Integrationsministeriets departement.

Spm. nr. S 1126

Til udenrigsministeren (26/2 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil udenrigsministeren undersøge de nærmere omstændigheder omkring, hvordan blandt andet Frankrig har haft held med at få udleveret bortførte børn fra arabiske lande, og vil ministeren indgå de fornødne bilaterale udvekslingsaftaler med så mange muslimske lande som muligt til sikring af en hurtigere og mere smertefri udlevering af børn, der er bortført fra Danmark af deres udenlandske fædre, og er regeringen enig i, at denne sag må behandles med stor alvor, og hvilke initiativer vil regeringen i øvrigt tage på området?«

Begrundelse

Det fremgik af DR's dokumentarudsendelse »De bortførte børn« den 20. februar 2002, at Danmark endnu ingen udvekslingsaftale har med f.eks. Ægypten, til trods for at landet har vist sig åbent over for en sådan aftale, og blandt andet Australien og Frankrig allerede med held har indgået aftaler med landet. Spørgeren undrer sig over, at det danske udenrigsministerium ikke har vist sig mere imødekommende for at få udvekslingsaftaler i stand og dermed hjælpe de fortvivlede danske mødre, der på nuværende tidspunkt synes fuldstændigt overladt til sig selv.

Svar (7/3 02)

Udenrigsministeren (Anders Fogh Rasmussen, fg.):

Regeringen ser med stor alvor på sager om børnebortførelser, og de behandles da også i overensstemmelse hermed. Udenrigstjenesten gør et stort arbejde for at finde en løsning på de sager, vi får kendskab til. Af de sager vi har fået kendskab til inden for de seneste 5 år (1. januar 1997 –

1. januar 2002) er 22 blevet løst – og 31 børn genforenet med deres mor eller far i Danmark. Udenrigsministeriet har p.t. kendskab til 30 sager, omfattende 50 børn, som stadig er bortført. Halvdelen af disse sager kom til ministeriets kendskab i 2001.

Udenrigsministeriets fremgangsmåde varierer fra sag til sag. I tilfælde hvor et land ikke anerkender en dansk afgørelse om forældremyndighed viser erfaringen, at henvendelser til myndighederne kun sjældent fører til en løsning. Erfaringen viser også, at en række sager løses ved at hjælpe de to forældre til at komme i kontakt med hinanden og sammen finde frem til, hvad der er bedst for barnet. Når det lykkes, ender sagerne tit med, at barnet kommer tilbage til moderen. Denne måde at løse sagerne på – der i den omtalte udsendelse blev benævnt »det lange seje træk« – er formentlig også den bedste på langt sigt for de involverede.

Hvad specielt angår Egypten, kan jeg oplyse, at myndighederne dér normalt samarbejder med os om løsningen af børnebortførelsessager. Det gælder også i den p.t. eneste verserende sag vedrørende Egypten.

Ifølge oplysninger i pressen er to franske børn blevet ført tilbage til Frankrig fra Egypten i 1998. Det fremgår ikke, om dette konkret skyldtes en bilateral aftale fra 1982 om civilretligt samarbejde på en række områder mellem Egypten og Frankrig, eller om det skyldtes bestræbelser svarende til dem, som de fleste andre lande – herunder Danmark – udfører i sådanne sager. Efter de oplysninger, som Udenrigsministeriet har modtaget fra kontakter i de franske myndigheder, fungerer de pågældende aftaler imidlertid ikke særlig godt i praksis. Der er således pt. mere end 10 bortførte franske børn i Egypten, der ikke er blevet ført tilbage til Frankrig.

Frankrig indgik i 1980'erne en række bilaterale aftaler med bl.a. Algeriet, Egypten, Libanon, Marokko og Tunesien. Aftalerne er på papiret relativt detaljerede og forpligtende for landenes retlige myndigheder og indeholder tillige andre retlige samarbejdsområder end børnebortførelser. Tilsvarende gælder for en spansk aftale fra 1997 med Marokko.

De svenske bilaterale aftaler med Tunesien og Egypten fra 1994 og 1996 er – ligesom en australsk aftale med Egypten fra 2000 – ikke bindende for landenes retlige myndigheder og har mere karakter af hensigtsrækkeringer om at ville samarbejde på området. Ingen andre EU-lande har bilaterale aftaler med de pågældende lande.